

[Ministerens for Grønland.]

kommentere et par af de ting, som blev fremsat.

Der er selvfølgelig flere, der ikke er så helt tilfreds med den ordning, jeg har foreslået, nemlig at gøre Grønlands Oplysnings Forbund til det forbund, der skal have ansvar for oplysningsarbejdet i Grønland og være det forbund, som tager initiativet til det oplysende arbejde i Grønland. Jeg var klar over, at der ville komme indvendinger imod denne tanke, men jeg tror da også nok, at nogle af de ordførere, som har kendskab til grønlandske forhold, alligevel inderst inde har en fornemmelse af, at vi her trods alt gør noget, der er rigtigt i forhold til grønlandske forudsætninger, i forhold til grønlandske vilkår — men måske ikke så rigtigt over for de forudsætninger, man har her i Danmark.

Jeg har selv i sin tid deltaget i oplysningsudvalgets arbejde, og det var en af de ting, vi diskuterede meget dér.

I dette udvalg var der medlemmer fra de forskellige oplysningsforbund her i Danmark, og resultatet blev, at samtlige oplysningsforbund gik ind for den tanke, at oplysningsarbejdet i Grønland skal administreres af ét forbund, hvor forskellige forbund, der arbejder henede, hver for sig kan være med til at give dette oplysningsforbund impulser i retning af, hvad det er, man ønsker at få gjort.

Hele spørgsmålet om GOFs stærke rolle er altså i og for sig noget, der er ganske velgenemtænkt, og noget, som vi fra Grønlands side regner med vil kunne løse de oplysningsopgaver i Grønland, som vi daglig står over for. Jeg er lidt bange for, at hvis der sker en for stor spredning af arbejdet i de små samfund, vi har, er der meget lidt, der i sidste ende vil lykkes for disse mange små initiativer. Hvis man har en nogenlunde stærk styring fra oplysningsforbundets side, er der større sandsynlighed for, at disse initiativer vil køre og vil køre rigtigere.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Lembourn i, at vi skal prøve på at undgå papirvælde, og jeg tror da også, at den administrationsform, der er foreslået her, i sig selv vil medføre meget mindre papirvælde, end man oplever henede.

Den kontrollerende virksomhed, lovforslaget, taler om, udøves jo af fritidsnævnene og fritidskommissionerne — som

jo samtidig er initiativtagere — og kommunalbestyrelserne og landsrådet er med i disse. Jeg tror, at netop en sådan administrationsform og en sådan kontrolordning, når den først er kommet i gang, vil bevise, at vi i hvert fald har forsøgt på forhånd at tilgode disse hensyn.

Hr. Brøndlund Nielsen var inde på de mange bemyndigelser, som indeholdes i lovforslaget. Ja, det er, som hr. Knud Nielsen også sagde det i begyndelsen, en bemyndigelseslov, en rammelov. Vi foreslår det med den begrundelse, at vi ikke så gerne ser, at denne lov ét eller to år efter, at den er vedtaget, er blevet forældet. Der er jo en vis tilbøjelighed inden for disse områder til, at udviklingen mange gange går hurtigere, end lovgiverne er i stand til at arbejde. Derfor har vi fra ministeriets side anset det for at være nødvendigt at gøre denne lov til en bemyndigelseslov, en rammelov. Deri ligger, at vi får mulighed for hele tiden at have fingeren på pulsen, følge udviklingen op og undgå, at loven forældes alt for hurtigt.

Jeg forstår godt, at hr. Brøndlund Nielsen gør lidt vrøvl over de mange gentagelser, der er i lovforslaget. Jeg må indrømme, at da jeg selv læste lovforslaget igennem første gang, tænkte jeg på det samme, for det er måske en lille smule trættende at læse et sådan lovforslag med mange gentagelser. Den begrundelse, vi anfører, antydes at være diskriminatorisk. Jeg har dog ikke forstået det på den måde, jeg har mere forstået det som en hjælp til mange mennesker i Grønland, som ikke altid har adgang til at spørge en jurist med det samme, i løbet af en dag eller i løbet af en uge. De skal måske mange gange sidde og selv prøve på at fortolke noget, vi har skrevet i en lov: dér siges det og det, dér siges det og det — hvad er sandheden? Det er netop for at kunne hjælpe dem med fortolkningen, for at give dem den vejledning i lovens fortolkning, at vi har foretrukket disse mange gentagelser. Så kan man godt sige, det er diskriminatorisk, men jeg ser det altså på den måde, at det er en ydelse, en hjælp, fordi man mange steder i Grønland ikke har adgang til at få en hurtig juridisk bistand.

Jeg er selvfølgelig fuldstændig indforstået med at drøfte alle enkelthederne i udvalget. Der kan vi også drøfte, hvorfor vi har foreslået særskilt ungdomsskole for de 14-18-